

Intervencions a l'entorn de la muralla romana de Barcelona

Interventions along the Roman Wall of Barcelona

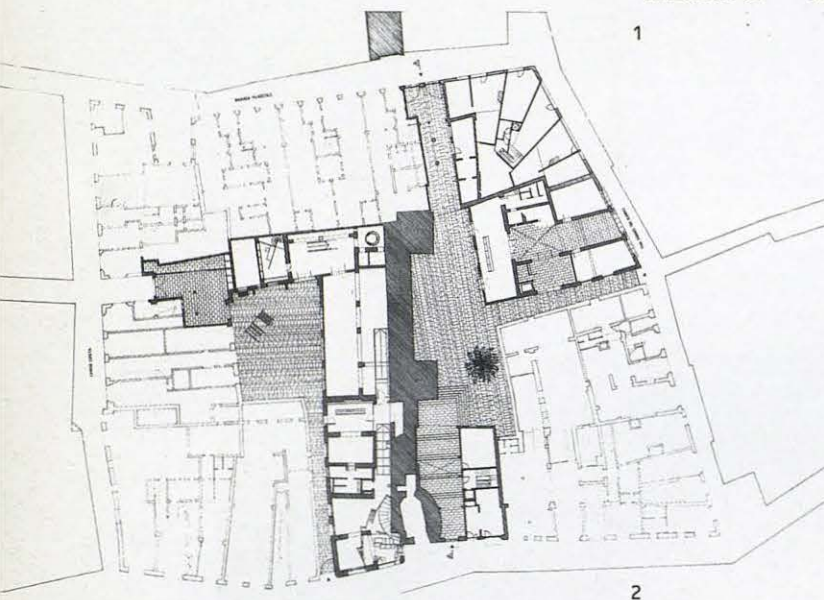
IGNASI DE SOLÀ-MORALES

NOUS ESTRATS
NEW STRATA

RE

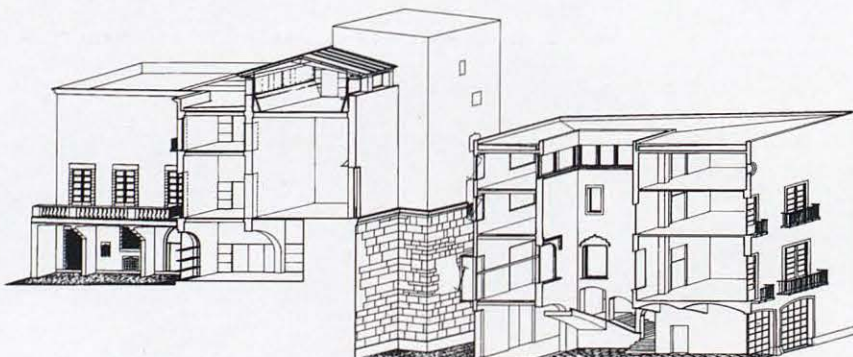
Emplaçament. Site
C. Regomir, C. del Correu Vell. Barcelona
Arquitecte. Architect
Ignasi de Solà-Morales
Col·laboradors. Collaborators
J. Sabata, J. Benavent, L. Maykot, G. Gili.
J. Ardevol (Aparellador. Quantity surveyor)
A. Obiol (Estructures. Structural engineering)
F. Labastida (Instal·lacions. Mechanical & electrical engineering)
Taller de rehabilitació
(Rehabilitació. Refurbishing)
O. Granados, Serveis Municipals
(Seguiment arqueològic. Archeologic assessment)
J. Hernandez (Color. Colour)
Constructora. Main contractor **SAPIC SA**
Projecte. Project **1987**
Execució. Construction **1991**
Fotografies. Photographs
FRIS, J. Bernadó

1. Vista aèria de l'àrea d'intervenció i situació de la proposta.
Aerial view of the intervention area and site plan of the project.
2. Planta general. General layout.
3. Perspectiva pels patis dels Palaus de Llimona i Correu Vell.
Perspective view through the courts of the Llimona and Correu Vell palaces.
4. Pati del Correu Vell i muralla romana.
Correu vell court and Roman wall.

Davant les tradicionals operacions de monumentalització que s'han basat en la demolició al voltant de la muralla romana o en la reconstrucció mimètica de les seves parts desaparegudes, la proposta actua d'una manera radicalment diferent, intentant conservar alhora les traces urbanes posteriors i, fonamentalment, la medieval. Amb l'obertura de dues places als costats interior i exterior de la muralla que s'anava a fer visible i l'obertura també d'un tram de carrer medieval cegat al segle XVIII, era possible obtenir un delicat espojament que, sense alterar fonamentalment el caràcter compacte d'aquella àrea, permetia recuperar no només la visió de la muralla allà on realment existia, sinó també dos edificis notables que havien quedat absolutament desdibuixats per les transformacions successives. Una tècnica de microcirurgia i una atenció a la totalitat dels elements urbans al llarg de la història havien de produir efectes molt diferents als dels monumentalisme historicista.

As opposed to traditional monumental operations based on the demolition of the surroundings of the Roman wall or the mimetic reconstruction of its destroyed parts, this proposal acts in a radically different fashion, in an attempt to conserve later urban additions, particularly the medieval. By opening up two squares inside and outside the city wall which was to become visible and also opening a stretch of a medieval street bricked up in the eighteenth century, it was possible to slightly open up the area, without fundamentally altering the compact nature of the district, thus allowing a view of the city wall where it really existed, as well as of two noteworthy buildings which had been blotted out by successive transformations. A microsurgical technique and attention to the totality of the urban elements throughout history were to produce quite different effects from monumental historicism.

L'actuació arquitectònica ja no és l'estetització d'un objecte, sinó l'hermenèutica d'un text. La ciutat històrica es presenta com una narració arqueològica que la intervenció ha de llegir primer per tal de poder-la explicar després. El criteri amb què s'introdueixen els nous elements és el de la superposició; la majoria han estat dissenyats com peces autònomes que s'afegeixen, s'enfilen o se sobreposen a les estructures ja existents. En el fons, hi ha la consciència típica de la modernitat per la qual entre el present i qualsevol possible passat hi ha una solució de continuïtat, una cesura que impedeix proposar el que és nou com un episodi més de la història. Potser aquesta és una forma més subtil de respecte pel patrimoni i d'estetització del passat. En qualsevol cas, constitueix la consciència inevitable que entre el text i el seu lector s'obre sempre un apassionant espai de risc que és el que converteix la seva interpretació precisament en un projecte.

The architectural intervention is no longer the aesthetic treatment of an object, but the hermeneutics of a text.

The historical city is presented as an archaeological narration which the intervention must first read to then be able to explain it.

The criterion for the introduction of new elements was superposition; most of them were designed as independent pieces which are added on, set in or superposed on the existing structures. Basically, there is the typical awareness of modernity for which the present and any possible past provide a solution based on continuity, a *caesura* to prevent the new being set forward as one more episode in history.

Perhaps this is a more subtle way of respecting heritage and making the past more aesthetic. It is, in any case, the inevitable awareness which, between text and reader, opens a thrilling space for risk, which is precisely what makes a project out of the interpretation.

Pati Llimona, vestibul. Entrance hall

